

حرف درشت

درباره کانال ضرغامی

• **بوریا عالمی:** ما امروز یک کشف مهم و جدی کردیم که آن را با شما در میان می‌گذاریم و می‌ریزیم روی داریه: عزت‌الله ضرغامی در تلگرام، اینستاگرام، توئیتر، فیس‌بوک و ... خود خطاب به حسن روحانی نوشت: «پیشنهاد می‌کنم آقای روحانی به‌خاطر استفاده از کلمه «قوطی» برای سرنپناه میلیون‌ها نفر از مردم عزیزمان از آنان عذرخواهی کند». به نظر شما عجیب‌ترین بخش جمله بالا کدام است؟

– تبدیل ضرغامی از یک مدیر دولتی به یک حامی و زوروی مردمی؟

– دفاع ضرغامی از مسکن مهر؟

– اینکه ضرغامی به روحانی پیشنهاد داده است؟! خبر... هیچ‌کدام اینها نیست، اگر توجه کنید، آقای ضرغامی سال‌ها رئیس سازمان صداوسیما بوده است، رئیس سازمان صداوسیما یعنی هیچ رسانه‌ای به‌عنوان تلویزیون و رادیو حق ندارد به صورت خصوصی و مستقل کار کند، مگر اینکه رئیسش بشود رئیس سازمان صداوسیما. همین‌طوری است که در دوران این اساتید، جای میدان‌دادن به بخش خصوصی، کانال‌های تلویزیونی شد ۶۰۰ تا، یعنی جای اینکه جا را برای کار دیگران باز کنند، عملاً جا را تکت‌ت کردند (دقیقا شبیه سیاست روزنامه همشهری در همه این سال‌ها که نگاه می‌کرد ببیند چه نشریه‌هایی روی بورس است، عین همان را با صد صفحه بیشتر و هزار تومان ارزان‌تر وارد بازار می‌کرد، به لطف «سیاست چینی» همشهری، نشریات مستقل عملاً به کل نشستند). خلاصه اینکه آقای ضرغامی رئیس بزرگ‌ترین رسانه ایران بوده و ۶۰۰ تا کانال مال خودش راه انداخته بوده و الان دارد از کانال تلگرام و اینستاگرام حرفش را می‌زند، به نظر ما عجیب‌ترین قسمت تاریخ معاصر است. حتما آقای ضرغامی می‌تواند همین لحظه برود و در کانال یک حرفش را بزند، اما حتما دانسته که کسی دیگر پای تلویزیون به حرف آدم‌های پشت شیشه توجه نمی‌کند. برای همین به‌جای استفاده از کانال‌های صداوسیما با آن هزینه بودجه‌خوار بزرگ که دارد، از کانال تلگرام استفاده می‌کند. حرف درشت ما این است که با توجه به اینکه تقریباً همه مسئولان آمده‌اند به رسانه‌های اجتماعی تا بتوانند با مردم حرف بزنند، چه کاری است؟ رسانه‌های مستقل را راه بیندازند و آنتن تلویزیون و رادیو را به بخش خصوصی واگذار کنند تا مردم از پای اینستاگرام و تلگرام بلند شوند و بایند پای تلویزیون. به‌خدا حیف این‌همه بودجه صداوسیما که اگر خلال‌دندان یا گوش‌پاک‌کن باهاش می‌ساختند کاربرد بیشتری برای مردم داشت.

شرق روزنامه

www.sharghdaily.ir

چهارشنبه ۴ بهمن ۱۳۹۶ • ۶ جمادی‌الاول ۱۴۳۹ • ۲۴ ژانویه ۲۰۱۸ • سال پانزدهم • شماره ۳۰۶۹ • ۱۶ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۲:۱۶ • اذان مغرب ۱۷:۴۳ • اذان صبح فردا ۵:۴۲ • طلوع آفتاب ۷:۰۹

روزنفرها

fardashargh@gmail.com

کارتون خواب

مهدی عزیزی

یادداشت

چگونه سانسور، معترضان را به خیابان می‌آورد؟

بیرون از ایران هستند، با آپ‌وتاب بیش‌تری بازتاب داده می‌شود و هیزم آتشی را فراهم می‌کند که می‌خواهند تمام کشور را در آن بسوزانند. کم‌هزینه‌ترین راه اعتراض و انتقاد، هم برای منتقد و معترض و هم حکومت، طرح آن در رسانه‌ها و آثار فرهنگی و هنری است. رسانه‌ها و آثار فرهنگی و هنری با بازتاب تدریجی اعتراض‌ها و انتقادات می‌توانند هم به حکومت در شناختن مسائل و مشکلات و حل تدریجی آنها کمک کنند و هم به معترضان و منتقدان در طرح کم‌هزینه صدای‌شان. از سال‌ها پیش، هم‌زمان با اعمال محدودیت‌های رسانه‌ای، پژوهش‌های اجتماعی مانند حسگرهایی قوی نشانه‌هایی از بحران و بخش‌هایی از نارضایتی‌ها را نشان می‌دادند، اما چشم‌ها و گوش‌ها بر این نشانه‌ها و صداها بسته بود و اگر بازتابش در رسانه‌ها یا آثار فرهنگی و هنری دیده می‌شد، با پاک‌کردن آن صداها و نشانه‌ها، صورت مسئله پاک می‌شد. اگر آثار فرهنگی و هنری ما و رسانه‌ها و مطبوعات ما بازتاب‌دهنده صداها معترض باشند و مردم معترض صدای‌شان را در رسانه‌ها و آثار ببینند، مطالبات انتقادی تلنبار نمی‌شود تا به اعتراض بینجامد و برای فریادزدن به خیابان نخواهند آمد. سانسور با حذف صداها معترض، آنان را به حضور در خیابان دعوت می‌کند، حضور در خیابان برای معترضان بی‌بصدا، به‌رغم هزینه‌هایش، نوعی رسانه است؛ رسانه‌ای که صدای‌شان را بازتاب می‌دهد. اگر صدای معترضان در رسانه‌ها و آثار فرهنگی و هنری ما شنیده و دیده شود، معترضان و منتقدان احساس نیاز نمی‌کنند که در خیابان صدای خود را به گوش مقامات برسانند.

می‌شوند که هر انتقادی به برخی دستگاه‌ها مشمول آن می‌شود و اگر چیزهایی هم از دست متولیان رسمی در برود، کسانی هستند که با سلیقه‌ای محدودکننده‌تر و با بررسی دوباره آثار، مو را از ماست بیرون بکشند و نسخه‌های منتشرشده را از هر نظر بی‌خطر کنند. اگر هم گاهی گشایشی رخ می‌دهد، همگانی نیست. مثلاً در تمام دوره ریاست‌جمهوری محمود احمدی‌نژاد نوشتن -جز به ستایش- درباره پرونده هسته‌ای ناممکن و هزینه‌دار بود، اما در این دوره حتی گاهی اطلاعات نزدیک به محرمانه را هم می‌توان نوشت؛ به شرطی که جزء مخالفان اصولگرایی دولت باشی!

از همان دوران و حتی پیش از آن، تهیه فیلم‌هایی با نگاه انتقادی و با مضامین مطالبات اجتماعی و فقر و کارگری و آسیب‌های اجتماعی، برچسب سیاه‌نمایی می‌خورد و هنوز هم می‌خورد و متولیان رسمی هم کوتاه‌بایند دیگرانی هستند که جلوی این فیلم‌ها را بگیرند. وضعیت مطبوعات و رسانه‌ها هم به گونه‌ای است که نمی‌توانند صدای معترضان و منتقدان برخی سیاست‌ها و عملکردها را بازتاب بدهند و عملاً در این حوزه‌ها بازی را به رسانه‌هایی واگذار کرده‌اند که خارج از ایران هستند. نتیجه چنین رفتاری با آثار فرهنگی و هنری و رسانه‌ای این شده است که صداها انتقادی و ناراضی از آثار ما شنیده نمی‌شود. اکثریت جامعه خود و مسائل‌شان می‌کنند نسخه منتشر شده‌شان، نسخه‌ای عاری از آن موارد باشد. در زدودن این موارد از آثار فرهنگی و هنری و مطبوعات و رسانه‌ها، گاهی سلیقه‌ها چنان میدان‌دار

علی‌اصغر سیدآبادی

یکی از مهم‌ترین دلایل سانسور در هر کشوری حفظ امنیت ملی است. امنیت ملی توجیه‌کننده بسیاری از سخت‌گیری‌ها و محدودیت‌ها از جمله سانسور است، اما آیا سانسور واقعا امنیت ملی را حفظ می‌کند؟ آیا ممکن نیست، سانسور با پوشاندن واقعیت‌ها رفته‌رفته خصلت مخدرها و مسکن‌هایی را پیدا کند که به جای درمان ریشه‌ای بیماری، نشانه‌های آن را پنهان می‌کند؟ برخی با اطلاق واژه سانسور به آنچه در ایران می‌گذرد، موافق نیستند و ترجیح می‌دهند با عبارت‌هایی نظیر «ممیزی» آن را توضیح بدهند؛ نام اهمیتی ندارد. بسیاری از آثار فرهنگی و هنری در ایران بر اساس مصوبه‌های شورای عالی انقلاب فرهنگی قبل از انتشار یا تولید باید مجوز بگیرد. برای اینکه مجوز دریافت کند، باید بررسی شود و از مواردی مثل آسیب‌زدن به امنیت ملی یا عفت عمومی پاک شود. مطبوعات نیز که روندی متفاوت دارند و انتشارشان نیازمند مجوز پیشینی نیست، به‌علت تجربه قضایی که در چند دهه اخیر داشتند، سعی می‌کنند نسخه منتشر شده‌شان، نسخه‌ای عاری از آن موارد باشد. در زدودن این موارد از آثار فرهنگی و هنری و مطبوعات و رسانه‌ها، گاهی سلیقه‌ها چنان میدان‌دار

پرنده آبی

تقریباً هیچ

و سخنی از طرف رئیس‌جمهور مطرح شد که قابلیت اجرایی شدن داشته باشد و به سال‌های بعد و بعدتر پیوند نخورد؟ همان‌طور که در نظرخواهی حسام‌الدین آشنا در توئیتر مشخص است، ۸۰ درصد، این گفت‌وگو را ضعیف ارزیابی کردند. این آرزو به دل مردم و مخاطبان ماند که «رئیس‌جمهور از آن برج‌عاج‌نشینی کمی پایین بیایند» و «با مردم نه بر مردم» سخن بگویند. این نکته هم از نظر بسیاری چشم‌نواز بود که بعد از گفت‌وگو با رئیس‌جمهور، رشیدپور در برنامه صبحگاهی‌اش به سراغ عروسک‌گردان «سنجد» رفت. تفاوت از کجا تا کجا؟

از قبل قابل‌پیش‌بینی بود و ۵۰ دقیقه از زمان مصاحبه صرف سانچی و زلزله و البته موضوع بالا رفتن قیمت دلار شد، البته نتیجه تقریباً برابر با هیچ. عکسی که تیم رسانه‌ای رئیس‌جمهور بلافاصله منتشر کرد، نکته منفی دیگری بود. تعداد محافظان و پلیس با کاست از تعداد مردم بیشتر بود. در نهایت نیز برای بقیه سؤال‌ها تنها ۱۰ دقیقه زمان باقی ماند. رشیدپور با اصطلاح «جسارت می‌کنم» سعی کرد در برابر رئیس‌جمهور پرسشگر باشد، اما درعین‌حال به دنبال این بود که خود را نیز نشان دهد. این سؤال مطرح است که چه لحظه درخشانی از این گفت‌وگو در ذهن‌ها ماند؟ چه جمله یا وعده‌ای حتی نظر

گفت‌وگوی رشیدپور با رئیس‌جمهور تقریباً هیچ نداشت، نه برای مردم، نه برای رئیس‌جمهور و البته برای تیم رسانه‌ای رئیس‌جمهور برای بار چندم امتیاز منفی هم به دنبال داشت. این گفت‌وگو از منظر مردم در شبکه‌های اجتماعی فاقد هرگونه نشاط – همان‌طور که رئیس‌دفتر رئیس‌جمهور وعده داده بود– و فاقد ویژگی‌های یک هارتاک موفق و همچنین فاقد هیچ‌گونه امیدبخشی برای جامعه‌ای بود که پس از اعتراضات خیابانی نیازمند اندکی آرامش بود. هرچند این گفت‌وگو به ظاهر متفاوت از مصاحبه‌های قبلی آغاز شد، اما خیلی سریع به روال گذشته پیش رفت. جواب سؤال‌ها

گروه خودروسازی سایپا

www.saipagroup.ir

فخر سایپا

جشنواره کرپ

تخفیف ویژه

تسهیلات مناسب بدون ضامن

تحويل فوری

جهت ثبت نام و کسب اطلاعات بیشتر به سایت اینترنتی و شبکه گسترده نمایندگی های مجاز گروه خودروسازی سایپا در سراسر کشور مراجعه نمایید.

توجه: واریز به حساب بانکی غیر از حساب سایپا خرید تلقی نمی گردد و شرکت هیچ گونه مسئولیتی در قبال تحويل خودرو ندارد.